

HC 11. veebruaril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 1. detsembri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-804/19: HC versus komisjon

(Kohtuasi C-102/22 P)

(2022/C 222/17)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: HC (esindajad: avvocati D. Rovetta ja V. Villante)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 1. detsembri 2021. aasta otsus T-804/19, HC vs. Euroopa Komisjon, ECLI:EU:T:2021:849, mis tehti HC-le teatavaks 1. detsembril 2021;
- tunnistada Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 277 alusel esitatud õigusvastasuse vastuväide asjaomase konkursiteate kohta seoses keeltekasutuse korraga vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada „teine vaidlustatud otsus“ esimeses kohtuastmes, milleks on 21. mai 2019. aasta kiri/otsus, millega EPSO jättis rahuldamata apellandi läbivaatamise taotluse ja andis apellandile teada, et valikukomisjon jättis muutmata oma otsuse mida teda hindamiskeskusse kutsuda;
- mõista apellandile tekitatud varalise kahju eest välja hüvitis 50 000 eurot.
- Teise võimalusena tühistada Üldkohtu edasikaevatud kohtuotsus ja saata kohtuasi tagasi Üldkohtule;
- mõista Euroopa Komisjonilt välja apellandi kohtukulud esimeses kohtuastmes ja apellatsioonimenetluses.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kaks väidet:

Esimene apellatsioonkaebuse väide: Üldkohtu poolt faktide ekslik kvalifitseerimine ja tõendite moonutamine seoses tema hinnanguga ja otsusega esimese väite teise osa kohta, mille apellant esitas esimeses kohtuastmes – Konkursiteate rikkumine. Apellant väidab, et Üldkohus kvalifitseeris fakte ekslikult, moonutas tõendeid ja rikkus konkursiteadet, mida talle kohaldati, seoses apellandi töökogemuse ja akadeemilise kvalifikatsiooni hindamisega.

Teine apellatsioonkaebuse väide: ELTL artikli 277 rikkumine ja ekslik tõlgendamine. Kehtivas redaktsioonis 15. aprilli 1958. aasta määruse nr 1,⁽¹⁾ millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled, artiklite 1–4 rikkumine. Personaleeskirjade artiklite 1d ja 28 ning selle III lisa artikli 1 lõike 1 punkti f rikkumine. Apellant väidab, et Üldkohus tõlgendas liiga kitsalt nõuet, mis on seotud „tiheda seosega“ asjaomase konkursiteate ja Üldkohtus vaidlustatud otsuse vahel, eesmärgiga esitada ELTL artikli 277 alusel õigusvastasuse vastuväide konkursiteate vastu. Apellant leiab, et selline „tihe seos“ on olemas ja seega on vastuvõetav ja põhjendatud õigusvastasuse vastuväide piirangu vastu kasutada asjaomase konkursi teise keelena prantsuse ja inglise keelt.

⁽¹⁾ EÜT 1958, 17, lk 385; ELT eriväljaanne 01/01, lk 3.